Anul II

N.° 2-3

CĂMINUL

SÃO PAULO

Anul II. CAMINUL No.2-3
- São Paulo, Martie-Mai 1952 -

HRISTOS A INVIAT

Şi-au tremurat stăpânii lumii
La gândul blândului profet,
Şi-un duşman au văzut in fiul
Dulgherului din Nazaret.

El n'a venit să răzvrătească,
Nu vrea pieirea nimănui;
Desculţ,pe jos colindă lumea
Şi mulţi hulesc in urma lui.

Şi mulţi cu pietre il alungă,
Şi râd de el, ca de-un smintit;
Isus zâmbeşte tuturora -
Atotputernic şi smerit.

El orbilor le dă lumină,
El muţilor le dă cuvânt,
Pe cei infirmi ii intăreşte,
Pe morţi ii scoală din mormânt.

Şi tuturor deopotrivă
Imparte darul său ceresc;
Şi celor care cred intr'insul,
Şi celor ce-l batjocoresc.

Urască-l cei fărădelege...
Ce-i pasă lui de ura lor?
El a venit s'aducă pacea
Şi infrăţirea tuturor.

"Fiţi blânzi cu cei ce vă insultă,
Iertaţi pe cei ce vă lovesc,
Iubiţi pe cei ce 'n contra voastră
Cu vrăşmăşie se pornesc".

S'au veselit necredincioşii
Că-au pus luminii stăvilar,
Dar ea s'a intărit in focul
Durerilor depe Calvar.

Voi toţi ce-aţi plâns in intuneric,
Şi nimeni nu v'a mângâiat,
Din lunga voastră 'ngenunchiere
Sculaţi... Hristos a inviat!

Al. Vlahuţă

oo088ooo

I N V I E R E A

Departe de tară si de tot ceeace ne-a incălzit inimile si luminat copilăria, in mijlocul unei lumi cu totul străină si neinteleasă, unde lupta pentru existentă e cruntă incrâncenare, venim să sărbătorim,pentru nu stiu a câta oară, Invierea Domnului. Cu sufletele chinuite de toate intrebările si nesiguranta zilei de mâine, să ne intoarcem din nou privirile si gândurile spre acel ce e dătător de viată, să pătrundem adânc in noi si să ne intrebăm in ce măsură suntem oare pregătiti a primi din nou in noi această minune ? Am devenit oare mai buni, mai curati, mai plini de dragoste si mai intelegători fată de aproapele nostru ? ... Si iată, mintea mă poartă inapoi, cu ani in urmă, - când acasă, in tară, in acea atmosferă caldă si patriarhală, in mijlocul părintilor si cunoscutilor, mă pregăteam pentru serbarea Invierii. Câte imagini nu-mi răscolesc amintirile. Duminica Floriilor - când sărbătoream intrarea lui Isus in Cetatea vesnică a Ierusalimului ca Dumnezeu si Impărat al ei, călare pe un asin. Săptămâna patimilor, cu deniile, cu prohodul pe care-l cântam Vineri seara in Biserică. Câtă liniste, câtă piosenie, câtă credintă se citea pe fetele celor ce veneau să asculte slujba preotilor. Simtiam, trăiam in noi tot calvarul, toate prigonirile prin cari trecea Mântuitorul si nu era numai o mergere la biserică din obisnuintă - pentru a ne reimprospăta o amintire, sau a asculta o simplă recitare de fapte. Si cu câtă bucurie asteptam sosirea zilei celei mari, a marei minuni a Invierii. Si nu era bucuria pentru bunătătile cari se pregăteau o intreagă săptămână pentru a ne umple stomacurile, sau pentru a ne putea lăuda cu fel de fel de isprăvi gastronomice, bucurie care - dece să nu recunoastem? - pare a fi la multi din noi astăzi, singura ce-o mai simtim cu prilejul sarbatorii Pastelui.

Cu o zi inainte mă duceam pe câmp pentru a aduna flori: toporasi si viorele, cocărăi si floarea-pastelui, pe cari le impleteam măestrit in coroane, sau le făceam buchete, pentru a le duce la biserică. Nu adormeam toată noaptea de teama că s'ar putea să nu mă trezesc la timp si as putea pierde muzica aceea misterioasă a clopotelor, ce-mi părea ca o insistentă chemare la biserică si pe care o primeam in mine cu atâta smerenie.

Imbrăcat in haine noi, cu florile in mână, fără să mai astept după părinti, cum incepeau să tragă clopotele, porneam singur, ca impins de cine stie ce resorturi ascunse, cu grabă spre biserică. Acolo, asezam florile in stânga Altarului pe o masă, si după ce sărutam iconostasul din dreapta, mă retrăgeam intr'o strană, asteptând aparitia preotului din Altar, care, prin cuvintele "Veniti să primim lumină" vestea inceputul slujbei "Invierii". Eram atât de luminat, atât de senin si atât de atent, ca si când as fi asteptat ca din moment in moment să se producă o minune, care să ne aducă pe Mântuitorul in mijlocul nostru, să ne mângăe cu zâmbetul lui blând si să ne cuprindă fiintele si inimile cu nemărginita Lui dragoste.... Si era o atmosferă de atâta piosenie si mister, atâta miros de tămâe si smirnă. Iar lumea toată era imbrăcată numai in alb, simbol al nevinovătiei si curăteniei. Numai după miscarea multimei - care se pregătea să primească Sfintele Pasti si ungerea pe frunte cu Sf.Mir - imi dădeam seama că slujba luase sfârsit. Imi luam florile aduse in biserică si când ajungeam acasă le asezam intr'un vas sub icoana Maicii Domnului. Grija mea de căpetenie era să le schimb in fiecare zi apa si dacă aceste flori nu se afileau până la Duminica Tomii, stăruia in mine credinta că tot asa si viata mea va fi fragedă, sănătoasă, plină de voe bună si ascultare de Dumnezeu pentru tot acel an.

Invierea Domnului era pentru mine cea mai mare sărbătoare - nu numai o simplă amintire - si o trăiam cu toate fibrele sufletului meu. Citeam aceastä trăire pe fata fiecăruia din cei ce umpleau biserica....Asa era lumea satelor românesti, asa era lumea copilăriei mele. Si cât de diferiti suntem

noi, cei de astăzi. Cât de ofilită ne este credinta, cât de goi si lipsiti de idealuri suntem! Ne-am lăsat robiti de toate pasiunile pământesti,dând ascultare doar instinctelor cari ne indepărtează cu fiecare zi tot mai mult de Dumnezeul si Mântuitorul nostru. Iată, să o recunoastem: n'am părăsit noi oare cu desăvârsire drumul arătat de Mântuitorul nostru prin atâtea pilde, prin pătimirea si jertfa Lui supremă, urmate de dumnezeeasca minune - Invierea ? Calea aceasta este calea suferintei, a martiriului, a jertfei, - singura prin care ne putem curăti sufletele de neghina tuturor răutătilor. Jertfa, e o dovadă pentru cel ce o face, că el pune mai mult pret pe valorile inalte morale decât insăsi pe viata lui. Că deci, inafară de trăirea pământească, există un "ce" mai inalt si sublim, fată de care viata lui pământească nu prezintă nici o valoare; că deci omul nu este numai un animal mânat de pofte si instincte.. Este trist faptul - dar din păcate nu poate fi desmintit - că pentru cultura si civilizatia actuală, astfel de indivizi,capabili de jertfirea propriei lor vieti, contează ca anormali, ca unii ce au rămas in urmă cu vremea si cu ritmul vietii actuale. Adevărul este insă că tocmai ei sunt aceia cari trăesc viata cu cea mai mare intensitate,pretuind cu mai multă tărie adevărata ei frumusete. Faptul că ei cred in existenta unor valori superioare absolute, pe cari le simt independente de valorile personale, le dă vietii lor importantă, iar actiunilor lor forta necesară de infăptuire. Prin exemplul lor, viata capătă si mai multă valoare. Ideal, credintă, dragoste, jertfă sunt pentru indivizi motorii cari ii mână tot inainte, care le dă un sens existentei lor. Inversă insă e calea cealaltă : indivizii cari nu mai sunt capabili de a crede, de a se dărui unui ideal inalt cu toată fiinta si ardoarea lor sufletească, sunt condamnati la atrofiere, apatie, animalitate.

Să ne intoarcem deci cugetele si inima spre invătăturile blândului Nazariean; să le umplem cu lumină si Duh sfânt. Să fim buni, să fim iertători si intelegători. Să răspândim in jurul nostru numai dragoste si mai ales să invătăm să jertfim. Pentrucă viata noastră numai intrucât are valoare, intrucât stim să jertfim in fiecare zi câte putin din ambitiile si interesele noastre personale pentru binele comun. Si numai asa vom fi vrednici, ca in ziua sfântă a Invierii, să putem spune cu inima curată si sufletul senin : "Christos a inviat!"

Ion Roth-Jelescu

I S U S

Ascultă frate, o vorbă incă,
O vorbă plină de noroc,
Nestrămutat ca intr'o stâncă
In minte tine scris cu foc:
Isus.

Căci peste om si peste lume
Se 'ntinde intuneric mut
Si-i pierde ca pe-un vraf de spume
De 'n graiul lor nu-i cunoscut
Isus.

Auzi cum geme omenirea,
Ca robul greu inlăntuit;
Si multi asteaptă'n chin pieirea,
Căci vai! de dânsii nu-i iubit
Isus.

Se 'ntinde ura omenească
Ca valu 'n mări,nesocotit,
Căci prea putini vreau să slujască
Stăpânului nemărginit.
Isus.

Ion M. G â r l e a n u

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

P A Ş T I

Dintr'un vârf de turlă vine glas de clopot de aramă
Şi cu suflul Invierii tremură 'n arbuşti alpini,
Il repetă valea largă şi 'n ecouri il destramă,
Când, in straiu de sărbătoare,spre biserici merg creştini.

Prin văzduhuri cântă ingeri liturghia 'n ritm de unde
Şi divinul har din ceruri peste tot in jur pluteşte...
Iară eu citesc in minte pagini vechi din satul unde
Din adânc de zări, ca'n ceaţă, chipul mamei imi zâmbeşte.

Parc'o văd urcând cu mine 'n zi de Paşte cărăruia, -
Eu priveam spre cer la norii ce păreau făcuţi din spume,
Căutând un inger palid ce 'ntonează Aliluia
Şi-un bătrân cu barba albă, ce coboară pacea 'n lume.

Insă azi, ziua 'nvierii dor in suflet imi deşteaptă;
In răstimpuri, depe gene, lacrimi calde stau să fugă...
Când creştini, cu soare 'n suflet,spre biserici paşii 'n-dreaptă
Nu mă ia de mână nimeni să mă 'nveţe 'ncet o rugă.

Iulia C a r â p

C Ă I N Ţ Ă

+

Cercetătoare mintea mi-se 'nclină
Spre viaţă 'n clipa morţii deşirată
Şi mă 'nfior. Ce am iubit odată
Azi văd că-i nălucire oarbă, vină.

Dar, bun Părinte, vorba ta mi-arată
Prin a credinţii valuri de lumină
Nemărginirea-ţi de 'ndurare plină
Şi-a mea nădejde 'nvie mai curată.

Hristos pe cruce in dureri amare
A dat comoara scumpului său sânge
La cel sărman care-a greşit şi plânge.

Căit mă plec la tronul de 'ndurare
Şi din nespusa Golgotei iubire,
Nădăjduesc iertare, nemurire.

Ion M. Gârleanu

+ ooooo +

+

C O R N E L I U G E O R G E S C U

+

In ziua de 6 Mai, se implinesc 7 ani dela moartea mareleu luptător na-
tionalist, Corneliu G e o r g e s c u , răpus de o mână criminală, undeva
pe malurile râului Salzach, din Pinsgau-Austria. Autorul crimei a rămas până
in prezent nedescoperit. După toate indiciile existente, mobilul crimei -
săvârsite in dimineata Invierii 1945 - pare a fi fost jaful.

Corneliu Georgescu, originar din Poiana Sibiului, si-a făcut studiile
la Iaşi, unde a luat parte la miscările studentesti, fiind unul dintre cei
dintâi cari alături de Corneliu Zelea Codreanu, s'au ridicat impotriva peri-
colului comunist ce amenința, in acei ani tulburi de după războiu,țara.

După terminarea studiilor se căsătoreste, stabilindu-se ca avocat in
Mercurea-Sibiului.

Membru fondator al Legiunii "Arhanghelul Mihail", si neobosit luptă-
tor pentru idealurile acesteia, a suferit nenumărate prigoniri si inchisori;
caracterul lui senin, de om sincer si iubitor de dreptate, i-a adus insă sti-
ma şi aprecierea până si a neimpăcatilor săi dusmani politici.

A fost Ministru al Colonizărilor si al Populatiei Evacuate, iar in
1944-45 Ministru de Finante in Guvernul National dela Viena. In Miscarea Le-
gionară a avut cel mai inalt grad, acela de Comandant al"Bunei Vestiri".

Corneliu Georgescu a activat deasemeni pe teren literar si publicis-
tic, făcându-se cunoscut mai ales prin piesa de teatru "Vremuri de restriste".

- +++ -

D E P A R T E 'N L A R G . . .

Departe 'n larg
nici-un catarg,
doar in suflet
durerile se sparg.

Departe 'n larg
nici-un far...
Sângele 'n vine
curge amar.

Departe...departe...
....
zăresc idealuri
apuse - moarte.

Departe in larg
lunecă gândul,
Rarăul catarg
şi far mi-e Parângul.

Când sufletul duce
tot greu 8n spinare,
in culmea durerii
cad in visare...

Al.Petru-Silistreanu

- Marele compozitor român, George ENESCU,ale cărui opere muzi-
cale sunt cunoscute şi cântate astăzi in intreaga lume, a im-
plinit, la Paris, unde se află actualmente, vârsta de 70 ani.

+ ‡ +

- Cauza noastră e aşadar dreaptă şi sfântă. Sfinte ne vor
fi şi sacrificiile.Lupta trebue s'o ducem inainte cu perseveren-
ţa apostolatului şi cu vitejia sufletelor alese,care ştiu că nu
ste nimic mai nobil decât de a te uita pe tine şi a te jertfi
pentru aproapele năpăstuit. Aşa a făcut Christos! - (Ion I.Moţa,
"De vorbă cu conştiinţa",1922)

Din SCRIERILE lui I O N C R E A N G A

P O S T E L E

Ei, ei, toate bune si frumoase la vremea lor; dar de acum trebue sa ne mai punem si câte pe-o leacă de carte,căci mâine,poimâine vine vacanta de Crăciun si noi stricăm pâinea părintilor degeaba; nimic fără cheltuială si banii nu se iau din drum.

Unul cu altul la un loc aveam la inceputul postului vreo patru,cinci ulcioare de oloiu, trei,patru saci de făină de păpusoiu, câteva oca de poste sărat, perje uscate,fasole, mazăre bob, sare si lemne pentru săptămâni; căci stam la masă toti impreună, făcând mâncare cu rândul, fiecare dintr'al său pentru o zi. Insă Oslobanu, care mâncă cât saptesprezece, ne cam pusese pe gânduri. Tată-său, popa Neculai, nu-i vorbă avea de unde să-i trimeată; dar ce-i in mână nu-i minciună.

Multe sunt de făcut si putine de vorbit, dacă ai cu cine te intelege. Mă sfătuesc eu intr'o zi cu Gâtlan c'aici ar trebui ceva de făcut, sa putem scăpa de câtiva mâncăi; căci tovărăsia nu ni se părea dreaptă. Si găsim un mijloc nu se poate mai potrivit: Noaptea când vor adormi toti,să punem postă la talpe, cum vom socoti noi, mai ales că vreo câtiva adormiau dusi, cum incepea mos Bodrângă a spune la povesti.

Si după ce am pus la cale unele ca aceste, pândiam când erau ceilalti dusi dela casă si ne apucam de făcut poste, ca s'avem pe mai multă vreme. Câteva pături de hârtie, lipite una peste alta cu său de lumânare topit pe lângă foc, puse incet la talpe, când doarme omul greu, si aprinse cu un chibrit -- mai sfânt lucru nici că se poate!.. Si fiindcă pe Oslobanu toti aveau ciudă mai mare, lui i-am făcut pocinog intâi. Si când l'a ajuns arsura la os, a sărit din somn răcnind ca un taur si nu-si găsia loc prin casă de usturime. Dar neaflând care-i vinovatul si nebizuindu-se in putere a se bate cu toti, se pupe la făcut metanii si a ne blestema, de-i curgea foc din gură. Noi insă cu toate blestemele lui, mai puindu-i in alte nopti câteva poste, si făcându-i-se talpele numai o rană, a fost nevoit să-si iea tălpăsita spre Humulesti, lehămetindu-se de popie si lăsând toate merindele sale in stăpânirea noastră.

Indată după asta, Gâtlan scrise lui Oslobanu:

Iubite Oslobane,

- Mă inchin cu sănătate dela golătate, despuietii vin pe urmă. De n'aveti ce mânca acolo, poftim la noi să postim cu totii.

Al tău binevoitor

ZAHARIA

Mare căpitan de postă

Peste vreo câteva zile, am mai tăiat gustul de popie unuia care venise in gazdă la noi din proaspăt. Nic'a lui Constantin a Cosmei, din Humulesti, se duse si el cu talpele besicate pe urma lui Oslobanu. Si cu atât mai bine;căci toti isi pierdeau vremea in zadar. Iar Trăsnea,fiind mai cheles si mai tare de cap, răbdă el cât răbdă, si dacă vede că-l răzbim cu postele, se mută la altă gazdă, luându-si partea de merinde. Si cu astă rânduială, am rămas noi acum numai trei la Pavel ciubotarul; eu, Gâtlan,văru-meu Ioan, poreclit Mogorogea - si mos Bodrângă pe deasupra. Văru-meu, care văzuse patima celorlalti, luase obiceiu in toată seara, la culcare, a-si coase mânecile contăului; si vârându-si picioarele intr'insele, dormia fără grije.

Paza bună trece primejdia rea.

+ + x x x x + +

Morală curioasă

Acum câteva luni s'a judecat la Praga un proces de asa z i s spionaj. Ca de obiceiu, inculpatul desi nevinovat, a fost condamnat şi pus in temniţă, unde se află şi azi.

Condamnatul se numeşte Oatis şi este gazetar; un gazetar ca mulţi alţii. Iar condamnarea,deasemenea,nu este o excepţie. Pentru un regim de teroare asiatică, cum este cel practicat azi in aceste ţări ale "cortinei de fier", faptul acesta nu iasă din comun. S'au produs şi se produc in ţările mai sus amintite condamnări mult mai importante, cu zecile şi sutele de mii, de personalităţi şi conducători cu suprafaţă naţională şi internaţională. Şi lumea a tăcut şi tace; ne referim,desigur,la lumea occidentală, care putea şi trebuia să vorbească, să intervină.

Dar a fost condamnat un Oatis, - şi de data aceasta, tot occidentul in frunte cu Statele Unite,de luni de zile nu mai obosesc in a interveni, a protesta,a ameninţa, a veşteji şi condamna.

Diferenţa aceasta de atitudine,deşi cu totul curioasă, işi are totuşi explicaţia: gazetarul Oatis este un cetăţean nord-american,pe când celelalte victime ale Cortinei de fer, fie ele valori unanim recunoscute, rămân totuşi cetăţeni ai Cortinei,deci condamnaţi ai târgului dela Yalta, - exteriori razei de aplicare a legilor Dreptului Omului.

Şi astfel,fără să vrem,luăm cunoştinţă de apariţia unei monstruozităţi in domeniul fizicei, - când,aşezând pe Oatis intr'unul din talerele balanţei, şi cele peste o sută de milioane de suflete ale Cortinei de fier, in celălalt taler, constatăm că balanţa se inclină spre Oatis.

O astfel de morală ni-se pare cel puţin interesantă, dacă nu stranie.

D.M.

+ + + + + o o o o o o 10 M A I o o o o o o + + + + +

Un văl de doliu pluteşte astăzi peste această zi de mare sărbătoare naţională,comemorată odinioară cu atâta fast şi voe bună. Nouă, românilor din exil, această zi ne aduce o mare poruncă: dela vlădică până la opincă, cu mic cu mare - să ne u n i m in gând şi simţire românească! Numai uniţi vom putea lupta cu spor pentru eliberarea Neamului nostru, numai unirea noastră frăţească şi indestructibilă ne va putea aduce biruinţa asupra duşmanului. Pentru redobândirea independenţei pierdute,pentru triumful Coroanei Române, - pentru un 10 Mai din nou strălucitor şi mândru, să strângem rândurile,fără zăbavă. E ceasul suprem !

M A I 1 9 0 9 : 9 - Dl.D.A.Sturdza cuvântează la Academia Română despre "Patruzeci de ani de domnie ai Regelui Carol I". 11 - Desvelirea monumentului lui Vasile Lascar,om politic liberal,fost ministru al Internelor. 13 - Suveranii primesc vizita Principelui Victor Napoleon. 25 - Inaugurarea Muzeului de zoologie. 26 - Serbările jubilare ale studenţilor români din Cernăuţi (Junimea).

BRAZILIA ȘI EMIGRANȚII NOȘTRI

Cei mai mulți dintre compatrioții noștri cari emigrează in Brazilia,sosesc aci cu un exagerat bagaj de iluzii. Mai ales in ceeace privește posibilitățile de existență, - sau mai precis: de imbogățire. N'aș putea spune exact cum și in ce fel iși imaginează acești oameni veniți să se așeze temporar - sau cine știe... - pe pământul ospitalier al Braziliei, viața in această țară. Cert este că după un răstimp nu prea lung dela debarcarea lor pe aceste meleaguri, incep să-și manifeste in fel și chip nemulțumirea. Sunt decepționați de ceeace constată la fața locului, dându-și seama că realitatea este cu totul alta, necorespunzând decât in prea mică măsură iluziilor cu cari au pornit la drum. Cei cari sunt debarcați in Insula Florilor și găzduiți in lagărul de emigranți de aci, bineințeles in mod gratuit, incep să lanseze apeluri disperate in toate direcțiile,adevărate strigăte de ajutor, cerând să fie scoși depe insulă,pe cât posibil incă in aceeași zi. Direcțiunea lagărului n'are nici-un interes să rețină pe vre-un emigrant pe Insula Florilor. Din contră. Imediat ce acesta și-a găsit plasament și ca atare nu mai este avizat la "casa și masa" oferită de Oficiul National al Imigratiei in lagărul depe vestita Insulă a Florilor, este liber să plece. Se găsesc intotdeauna compatrioți români din acei stabiliti de mai inainte in Brazilia,cari,in dorința de a răspunde la strigătele de ajutor alenoilor sosiți,le trimit câte-un contract de angajament fictiv,sau o obligație in scris - de cele mai multe ori fictivă și aceasta - că-i vor găzdui și intreține până ce iși vor găsi de lucru. In baza acestora, emigrantul poate părăsi imediat lagărul. Odată eșit de aci,este liber să pornească in orice direcție l'ar trage inima. Din acest moment insă incep adevăratele greutăți și...decepțiile. O slujbă nu se poate găsi dela o zi la alta. Cei câțva dolari primiți ca un ultim ajutor din partea org.I.R.O. se irosesc in 2-3 zile. Fără să cunoască limba țării, desorientat și intimidat de mediul cu totul nou in care se vede deodată proectat, emigrantul nostru nu va avea până la urmă altă eșire din impas, decât să bată la ușa vre-unui compatriot, a cărui adresă și-a procurat-o,poate,incă in Europa. Când e de unul singur,lucrul e mai simplu; pentru unul se găsește mai degrabă un pat, o strachină și o lingură in plus. Dificultatea se ivește mai intotdeauna insă,când e vorba de vre-unul cu familie - cu vreo doi-trei copii...Căci din românii noștri stabiliți in Brazilia,foarte puțini sunt cari să poată oferi găzduire unei familii intregi. Totuși, noul venit nu va bate zadarnic la ușa compatriotului,care,și el, cu un an sau doi inainte,a trecut prin aceleași imprejurări. Ușa i-se va deschide cu dragoste și va fi primit cu proverbiala ospitalitate romănească. Nu arareori se intâmplă insă ca această ospitalitate să nu fie apreciată cum se cuvine;puțini iși dau seama de faptul,că in cele mai dese cazuri,gazda insăși nu trăește pe roze, și că ceeace oferă oaspelui, e luată poate dela gura propriei familii.

Sfaturile date de o gazdă conștiincioasă, nu vor fi nici ele intotdeauna pe placul noului sosit, iar descrierea in culori mai realiste a vieții de aici, ii va prilejui noi decepții.

Intr'adevăr, s'ar părea că o seamă din emigranți nu știu că

și in Brazilia,ca in orice altă parte, existența se câștigă cu multă sudoare. Că aproape toți românii cari s'au aciuit in această țară,nu agonisesc decât strictul necesar pentru trai. Doar inginerii și enumiți technicieni au ajuns la lefuri ceva mai bune - dar și aceștia,abia după un an,doi sau chiar trei, in cari au trebuit să muncească din greu. O fi adevărat că in Brazilia "aurul se găsește pe stradă", numai că nimeni nu știe exact pe care stradă (!?). Ingenioasele metode de realizat câștiguri in scurt timp și de a te imbogăți peste noapte,fără vre-un efort remarcabil, pe cari emigranții noștri le aduc cu sine din Europa cu sacul, nu intârzie a se adeveri ca irealizabile in această țară. Afirm și astăzi incă: Brazilia este țara care oferă cele mai multe posibilități in domeniul comercial și industrial. Cine este prea grăbit și nu vrea să asculte de sfaturi sincere și binevoitoare, dă insă de regulă greș. Experiența pe propria-ți piele e cea mai pilduitoare, dar adeseori plătită scump. Am putea cita nenumărate cazuri. Astfel, e cât se poate de greșit să te aventurezi fie in industrie, fie in comerț sau alte combinații in aparență extrem de promițătoare, inainte de a te fi familiarizat cu limba și obiceiurile țării,cari diferă dela Stat la Stat,ba chiar dela oraș la oraș, - inainte de a fi cunoscut și pătruns mentalitatea autohtonă, inainte de a fi venit in contact direct cu o serie de realități caracteristice Braziliei.

Nu e de mirare că toți cei cari pornesc incoace cu speranța că in Brazilia "banii zac pe străzi" și că cei ce-au venit inaintea lor in această binecuvântată țară,s'au imbogățit peste noapte să fie neplăcut impresionați,ba chiar inspăimântati,de greutățile ce li-se ivesc in față, odată ce-au părăsit Insula Florilor. Ajutorul și ospitalitatea oferită la inceput de conaționali sau prieteni, li-se par cam modeste și mai cu seamă de prea scurtă durată. Abia după ce, incetul cu incetul iși dau seama că aci nu mai există nici I.R.O.,nici "Caroman-uri" și alte de al de acestea, se văd nevoiți a accepta resignați inevitabilul: căutarea unei slujbe, - fie ea cât de mică și modestă, care să le asigure insă un strict necesar pentru existență. Dintr'o slujbă sunt șanse să treci in alta,mai bună; iți creezi cu vremea relații, inveți limba. Cunoscând limba,orizonturile posibilităților se lărgesc. E adevărat, unii sunt mai norocoși, alții mai puțin norocoși iar unii deadreptul ghinioniști. Totuși de foame nu se moare in Brazilia.

Principalul este ca,odată ajuns in această țară,să iei cât mai grabnic și mai ferm hotărârea de a infrunta singur,cu toată bărbăția, greutățile vieții - apucând "taurul de coarne" cum se zice - și să nu descurajezi, să nu-ți pierzi moralul,oricât de vitregă ți-ar părea uneori soarta. Mai având și puțină "paciencia" - vorba Brazilianului - nu se poate ca până la urmă să nu ieși la liman.

Nic.Iancu-Păltinișanu

- Tu Doamne, știi că doresc a alerga către scopul meu: pe Românii transilvăneni din adâncul lor somn să-i deștept și cu voie către tot ce este adevărat, plăcut și bun să-i trag (Andrei Șaguna).

— o —

A R O N   C O T R U Ș :

Drumuri prin furtună - Poeme. Madrid 1951

\+ ‡ +

Țara noastră, pământ scăldat in suferințe, dar luminat de speranțe și vitejii, a fost de totdeauna leagăn de poeți. Ieșiți din plămada spirituală a unui neam ce nu s'a lăsat să piară,deși loviturile soartei i-au fost mereu potrivnice, poeții noștri au știut să cânte viața, lupta, omul, neamul cu o vigoare și-o originalitate in fața cărora orice modestie trebue să dispară.Ne putem mândri cu ei, cu acești barzi, neintrecuți și minunați mânuitori ai versului, vers in care vibrează deopotrivă străfundul unui suflet ales, patriotismul sincer și neinfricat, talentul cel mai desăvârșit.

Multe insă din aceste talente poetice zac azi in ocnele zbirilor comuniști sau iși topesc vlaga pe șantierele Canalului Morții.

Să fim fericiți că unul cel puțin dintre marii noștrii poeți contimporani, Aron Cotruș, se află in afara acestor frontiere de umilinți, in spatele cărora lira a preferat să tacă,pentru ca să nu devină simplu instrument de ison partidar.

Să fim fericiți că in aceste momente de bejenie și grea cumpănă il avem printre noi, neobosit și mândru, ținând trează făclia iubirii de neam, a luptei șia jertfei, prin aspre dar măestrite și armonioase poeme, preschimbătoare de sentimente și făuritoare de orizonturi.

Plină de forță, de imagini și de ritmuri noi, poezia marelui Aron Cotruș sparge forme inchistate și creează noi simboluri. Lirică, incălzește sufletul; patriotică, călește spiritele; eroică, provoacă dorința de sacrificiu. Ce alt rezultat și-ar mai putea dori un poet?...

Deaceea putem afirma că ultima operă a lui Aron Cotruș, - Drumuri prin furtună, constitue una din cele mai remarcabile manifestări românești de peste hotare, stabilind pe deplin importanța marelui poet in lumea literelor și-a emigrației noastre.

Spațiul nu ne permite să facem o analiză completă a volumului, dar ca o concluzie a convingerei noastre, considerăm "Drumuri prin furtună" ca una din operele ce nu trebue să lipsească din nici o casă de român.

F.B.

Din operele lui Aron Cotruș

"Sărbătoarea Morții",Arad,1915. "România",poemă,Brasov,1920. "Neguri Albe",Alba Iulia,1920. "Versuri",Arad,1925 (operă premiată de Soc.Scriitorilor Români)."In Robia Lor",Arad 1926. "Mîine",Craiova,1928. Idem, ed.II.Cluj,1928. "Printre oameni in mers",Sosnoviec,Polonia,1933. "Horia"(ciclu de poeme)Varșovia,1935. "Horia", ed.II.Brad,1936. "Țară", ed."Rînduiala",București 1937. "Horia", ed.III,IV,V,VI,Bucuresti 1938. "Maria Doamna",poemă,Buc.1938. "Peste prăpăstii de potrivnicie", Buc.1938. "Eminescu" (poemă),București,1939. "Minerii",Buc.1939. "Rapsodie Valahă",Madrid,1940. Idem, ed."Luceafărul" Buc.1941. "Țară" ed.II.Lisabona,1940."Rapsodie Dacă", Buc.1942 (operă premiată de Soc.Scriitorilor Români)

"..Aflăm că in 1946 a apărut in Palma de Mallorca,in Spania,un studiu intitulat "Aron Cotruș, poet al latinității" datorit d-lui Francisco Sureda Blanes. Foarte frumos. Dar unde este cercetătorul care să scrie cartea "ARON COTRUȘ, POET ROMÂN"? Sau umblă prea mulți poeți mari de limba română pe bietele căi ale lumii?

Ștefan Baciu"

(INȘIR'TE MARGARITE - an 2 No.5)

H o r i a

Neguri mă năpăd,
și-ard să mi te văd:
Domn peste prăpăd,
cu văz incruntat,
cum, din leat in leat,
neamul te-a visat
și te-a așteptat!...

Vîlvătăi de jind
mă cuprind, m'aprind
să te văd venind,
ca din stînci eșind,
strâmbătăți zdrobind,
străini potopind...

Cu plete cărunte,
cu doui sori subt frunte,
printre cete crunte,
dîrz, din munte 'n munte,
să treci ca pe punte;
ca pe poduri iuți
peste ruși bătuți,
și peste vînduți;
ca pe punți de fier,
cu ochii la cer,
cu gândul la cer,
peste ruși ce pier;
ca prin sparte porți,
peste vii și morți,
către alte sorți,
cal de foc să porți!...

Spurcata mogîndă,
satele perindă...
Țara-i numai pîndă,
pîndă și osîndă...
țara ta flămîndă!...

Nu vezi cum ne fură
Pita dela gură,
grînele din șură,
copiii din casă,
blidul de pe masă,
iarba de subt coasă,
vite făr' de număr,
cenușe și humăr
și țundra din umăr?!...

Neamu 'nbărbătîndu-l
și 'n cîntec cîntîndu-l,
de grei ani dearîndul
imi tot spune gîndul:
lupta vi-e orîndul!...

Ne-a prins oare 'n cuc
Rusia tehuc,
aste brațe șuie
și scăpare nu e?!...

Nu-i vr'un glonț flămînd
drept și șuierînd,
să-i simtă-ajungînd,
și 'n pepturi intrînd,
de-astăzi,rînd pe rînd,
cei ce frații-și vînd,
cei ce țara-și vînd?!...

Nu mai sînt pe-aici
Ghioage mari și mici,
ghioage de voinici
de zdrobit mujici?!...

Nu-s cuțite iuți
să mi-le ascuți
in muscalii sluți
și 'n ciurzi de vînduți?!...

Au nu-s coase tari
de cari să tresari;
şi păduri de pari
buni pentru tîlhari?!

+

Flăcări mă năpăd,
şi-ard să mi-te văd
Domn peste prăpăd:
cu neamul in gând,
codrii luminînd,
potopu-'nfruntînd,
să te văd trecînd....

Cete iuţi şi multe,
ca din piatră smulte,
drepte să te-asculte
cum te-au ascultat,
cînd le-ai fost odat'
frate şi 'mpărat!...

Ca de foc, se scoală,
ca de griji se spală,
gata de năvală,
gata de răscoală...

Cu privirea dreaptă,
fără vorbă-ori şoaptă,
doar pe tin, te-aşteaptă,
doar porunci aşteaptă!...

Oaste-i de haiduci!...
fulgerînd s'o duci,
prin izbînzi s'o duci
pân' departe 'n zare,
spre străvechi hotare,
spre marea cea mare,
spre ţara de glod,
spre cel neam nărod,
l'al Rusiei prohod...

Aruncaţi in hău:
Rusie şi călău, -
ca după-un vis rău,
strîns in jurul tău,
ca printr'o minune,
neamul să s'adune
iar la rugăciune,
cu-uitături de rouă,
ca 'ntr'o viaţă nouă,
ca 'ntr'o ţară nouă,
a lui Dumnezeu
şi-a neamului meu...

....
....

Neguri mă năpăd
şi-ard să mi te văd:
Domn peste prăpăd,
cu văz incruntat,
cum din leat in leat
neamul te-a visat
şi te-a aşteptat...

Aron Cotruş

(Din DRUMURI PRIN FURTUNA, Madrid, 1951)

---

‡++‡

- SARBATORI RELIGIOASE -
şi
SARBATORI NATIONALE
(Martie - Aprilie - Mai)

MARTIE	25	Marţi	-	B u n a V e s t i r e
	27	Joi	-	UNIREA BASARABIEI
APRILIE	13	Dum.	-	F l o r i i l e
	17	Joi	-	J o i a M a r e
	18	Vineri	-	Vinerea P a t i m i l o r
	19	Sâmb.	-	S â m b ă t a M a r e
	20	Dumin.	-	S f i n t e l e P a ş t i
	21	Luni	-	L u n i a P a ş t i l o r
	23	Merc.	-	S f . G h e o r g h e
	27	Dumin.	-	Duminica T o m i i
MAI	10	Sâmb.	-	ZIUA INDEPENDENŢII
	21	Merc.	-	Sf.Impăraţi Constantin şi Elena
	29	Joi	-	Inălţarea Domnului. ZIUA EROILOR.

++ ++ + ++ + ++ + ++ + ++ + ++ + ++ + ++ + ++ + ++ + ++ + ++ +

"C A M I N U L" F E M E I I S I A L C O P I L U L U I

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

VECHILE COSTUME FEMEESTI

de Al.Odobescu

Nici un jurnal de mode nu ne-a păstrat modelul si tiparele gratioaselor podoabe cu cari elegantele noastre domnite si jupânese din secolii trecuti veneau in ajutorul gratiilor lor firesti; nici un amabil cântăret, trubadur pământean din vechime, nu s'a aflat, ca să ne lase descrierea taliei lor, mlădiată subt un port strălucitor; nici un artist iubitor de vremile inapoiate nu ne-a schitat, in vre-o gingase pictură, chipul vreunei domnite in vestmintele-i originale. Redusi dar la izvoare sarbede si putin atrăgătoare, la foi de zestre, la hrisoave mucede si la portrete de biserici, aspre si inegrite, ne cerem de mai inainte iertare dela acea rară cititoare română, care va lua in mână aceste pagine de arheologie costumară. Am dori să-i descriem sub culorile cele mai plăcute, gratia impunătoare si gravă ce era intipărită in contururile drepte si regulate ale lungilor vestminte străbune; am dori să amintim prin cuvinte nimerite, efectul plăcut ce produc vederii desemnele bogate ale grelelor stofe antice si ale formelor elegante ce se dau odinioară massivelor giuvaeruri de aur, de smalt si de pietre scumpe. Vedeti, de exemplu, in ce armonioasă splendoare sunt imbrăcate domnitele din biserica episcopală dela Curtea de Arges, unde picturile mai ingrijite au conservat cu fidelitate costumele secolului al XV-lea si al XVI-lea.

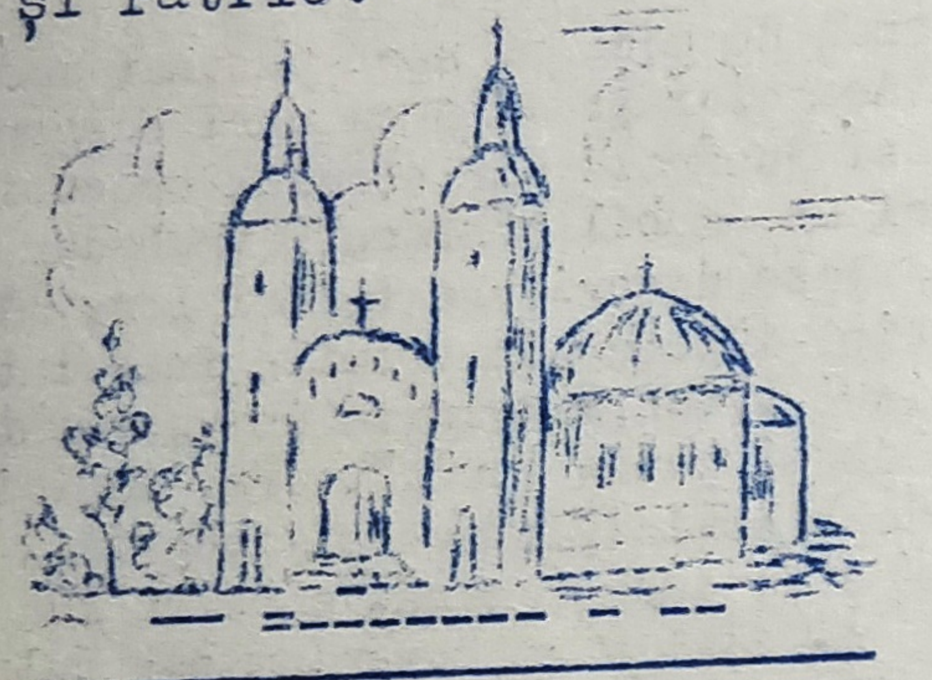
La femeiile din această din urmă epocă, o ie sau o cămasă de pânză subtire, cusută in lungul mânecilor cu vărgi de fir si de culori vii, dar bine potrivite, invelește bratul sub largile-i cute si se incheie la mânecută cu o betelie decorată; altita depe umăr e bogat cusută cu fluturi de aur; si incretul e compus de largi găetane, cu niste brătări de fir. Pe d'asupra vine rochia rosie, văргată in lung si deschisă rotund la piept, care este acoperit cu un pieptar cu dungi incretite si un mic guler resfrânt; fusta in cute este compusă din două bucăti, cusute una de alta, mai sus de genunchi, precum sunt incă vălnicele sau catrintele cusute de tărăncile române. Pieptul insă poartă o podoabă ce lipseste acum cu totul din portul national: e un fel de semicerc de fir, care, in sus, trece peste umeri, ca niste bretele, si in jos se coboară pe solduri subt un larg brâu de mătase sucită, incins de mai multe ori la mijloc. Pe deasupra acestor vestminte vine scumpa dulamă de serasir inflorat, cu guler mic de blană cu găitane si cu nasturi sau bumbi de aur dealungul pieptilor si a pulpanei; iar deasupră-i, pe umăr si la subtiori, sunt incheietiori si bumbi auriti. Poala de jos a dulămii e crestată in mai multe locuri si ornată cu găitane largi, de sub care iese piciorul, invăscut intr' un căltun rosu lung, subtire si incovoiat la vârf.......

— + —

PENTRU GOSPODINE
- Retete culinare -

OUA UMPLUTE (gustare caldă) - Se fierb ouăle.Apoi se răcesc;se taie in două (in lung).Se scot gălbenuşurile şi se freacă cu sare,piper,usturoi,pătrunjel şi miez de pâine muiat in lapte, - cu care se umple apoi albuşurile. Se aşează pe o tavă incasabilă,unsă cu unt şi restul de gălbenuşuri şi se rumenesc in cuptor. - I.C.

Mame românce din exil ! Gândiți-vă la copiii voștri născuți in pribegie, pe tărâmuri străine, intr'un mediu străin: creșteți-i in frica lui Dumnezeu, așa cum ați fost crescute și voi, de părinții voștri, acasă, pe pământul țării nostre dragi. Nu-i lăsați să se desprindă din trunchiul neamului din care au eșit, - nu-i lăsați să-i inghită valurile străinătății! Invățați-ii, de mici, să vorbească, să citească și să scrie in limba noastră. Invățați-i mai ales să gândească și să simtă românește! Veți implini astfel o sfântă datorie ce o aveți față de Neam și Patrie. -

GHICITORI

Tudorel, mititel, face
gardul frumușel (Acul)

+

Inalt cât casa, verde
ca mătasa, - amar ca fierea, dulce ca mierea.
(Nucul - nuca)

Christos a 'nviat!

x x x x x x x x x x x

ȚARA MEA

Nu e țară mai frumoasă
Ca a mea pe astă lume,
Vesel inima - mi tresare
Când i-aud iubitul nume.

Căci la noi ceru-i albastru
Ca un zâmbet de cicoare,
Iar câmpiile 'nflorite
Par un imn de sărbătoare.

Rîuri de argint, ca 'n basme,
Șerpuesc printre coline,
Verde de smarald e lunca, -
Holdele-s de aur pline.

Iar prin văi inprejmuite
De grădini cu pomii 'n floare,
Mândre sate cu biserici
Strălucesc scăldate 'n soare.

Munți semeți, cu fruntea albă
Străjuesc peste hotare,
Peste glia strămoșască, -
Dela Tisa pân' la mare.

Pentru tine, scumpă țară,
De va fi să mor odată,
N'o să-mi pară rău, căci tu ești
Dorul meu, viața-mi toată!

Nic. Iancu

(Din "Versuri pentru copii și tineret"
publ.in F.Poporului, Sib.-1926.)

+ +

Copii români născuți pe pământul Braziliei:
Petru RUSU - 2-3-1952, Sto.André-S.Paulo; Doina PRECUPEANU - 1-3-1952, Sto.André-idem; Radu IASINSCHI - 3-2-1952, Sto.André, idem. Felicitările noastre părinților și să le trăiască! Aceleași bune urări și felicitări familiei N.Gheorghiu-Rio de Janeiro, pentru moștenitorul cu cari i-a dăruit de curând Dumnezeu. BOTEZURI: Duminica 2 Martie s'a botezat copilul Luchian, fiul D-nei și Dlui Paul Stoenescu din Rio. Nași: Dl.Ing.D.Mihăescu și Dna.Elis.Atanasiu. Felicitări! - Luni, 21 Aprilie a fost botezată copila Doina, fiica Dnei și Dlui Oct.Constantinescu din Rio; nașe: Dna.E.Atanasiu. Felicitări!

PESTE MĂRI ȘI ȚĂRI

SCRISOARE DIN BOLIVIA

Prietene,

Imi impărtășești intenția de a veni spre a te stabili in
Bolivia și in acelaș timp imi ceri informații și sfaturi. Voiu
căuta ca la dorința-ți exprimată, să răspund, dându-ți un aspect
al Bolividi, văzută aici, pe teren, din mijlocul vieții boliviene
și nu văzută din depărtare, trecută prin prizma idealizării și a
fanteziei. Nu-ți face iluzii, nu-ți face visuri. Eu mi-le-am făcut - și am fost decepționat. Decepționat din punctul de vedere
al economicului, care predomină la dorința de emigrare, și entusiasmat din punctul de vedere al pitorescului. Dar cum in scrisoarea de față "pitorescul" trece pe al doilea plan, pentrucă
știu că "economicul" e ceeace te interesează, iți voiu vorbi de
acesta.

Când in Europa numești o țară, te gândești la totul ce reprezintă: cu orașe, sate, câmpii, cu rîuri cu tot. Când acum stând
aici in Bolivia imi spun mie "Bolivia", nu am totul inaintea ochilor, ci o sumă de câteva orășele și sătulețe, - și asta e tot.
Căci dacă din frontierele boliviene aș scoate numele orașelor :
La Paz, Potosi, Sucre, Oruro, Cochabamba, Santa Cruz, Riberalta,
Trinidad, ce ar mai rămâne? O imensitate de terenuri virgine, in
care n'a pătruns incă picior de om. Deci pentru a te stabili in
Bolivia, inseamnă stabilirea intr'unul din aceste puncte. Poate
vei spune, dece nu in aceste noui terenuri? Răspund: pentrucă
vei fi complect izolat, având de luptat cu toate adversitățile
posibile: jungla, muntele, fiarele sălbatece, șerpii, lipsa de
căi de comunicație, insfârșit, - toate calamitățile posibile,
cari până la urmă te va doborî.. Deci ceeace rămâne, sunt aceste nume, mai sus citate.

Bolivia este o țară care alternează in altitudine intre 20
m. și 6-7000 m. Viața s'a concentrat mai mult in regiunile innalte unde clima e ageabilă, dar unde intâlnești desavantajul altitudinei mari. E ușor să faci o excursie, dar ca să trăești aci
e greu. La Paz, Potosi, Sucre, Oruro, Cochabamba variază in altitudine intre 5000 și 2500 m. Majoritatea emigranților locuind in
aceste regiuni, sunt bolnavi de inimă, atinși de turburări nervoase. Acesta e desavantajul altitudinei. Orășele din tropice mai
puțin desvoltate, dependente in toate articolele de orașele sus
situate, nelegate prin alte mijloace de comunicație decât cea aeriană, cu avionul, căci drumuri nu sunt, deasemeni nici trenuri
care să le lege și să le dea mai multă viață, a facut să rămână
ca niște mici insule de așezare umană, pierdute in marea verde a
junglei. Când incepe sezonul ploilor, rămân adesea izolate săptămâni intregi.

Trebue să te gândești că, in general, Bolivia e lipsită de
industrii. O industrie oarecare ia naștere prin cerințe, iar populația orașelor e prea mică pentru a justifica infiintarea uneia. Totul e bazat pe import. Linii ferate sunt puține; drumuri aproape deloc. Cele existente, tăiate in peretele muntelui, primitiv, inguste numai să poată trece o singură mașină, din loc in
loc cu puncte de incrucișare. Astfel transportul cu camionul
capătă ceva de expediție, cu riscuri de prăbușiri in prăpastie.

Accidentele sunt foarte numeroase. Din aceste cauze, transportul cu camionul revine la prețuri ce intrec valoarea mărfii.

Pentru un emigrant ce sosește aici, se pune intrebarea: ce să facă?- Funcționar? Unde? Nu ai industrii, nu ai fabrici! Să înceapă ceva pe cont propriu. Da, asta o poate face, natural, având capitalul necesar. Cu exceptia unei singure profesiuni, aceea de inginer minier, toți ceilalți emigranți au apucat drumul comerțului, deschizând prăvălii. Și astăzi situația e următoarea: intr' un orășel de 80.000 suflete, din care 40.000 sunt sau indieni, sau incrucișări cu indieni, oameni cari nu reprezintă nici-o putere de consum, există vre-o 2000 de prăvălii; deci ar reveni la 40 de inși o prăvălie. Și aceasta, repet, o poți face numai dacă ai capital. Dacă vii bazându-te pe o profesiune intelectuală, ești ca și pierdut. Micul meseriaș își poate câștiga viața, dar numai atât. Toți cei cu profesiuni intelectuale au prăvălii: avocat - prăvălie de mărunțișuri; inginer mecanic-magazin de fierărie; Dr. in economia politică-cofetărie; medic-vânzător in magazin de incălțăminte; colonel-voiajor; f.director de bancă-un mic hotel.

Instabilitatea politică, revoluțiile, au devalorizat moneda in raport cu dolarul in ultimii 2 ani cu 60%. Merită a fi amintit cazul unui emigrant venit aci cu un capital de 6000 dolari. A schimbat banii și a deschis o prăvălie. A lucrat 2 ani. Afacerile i-au mers admirabil. Dar el nu putea câștig in acelaș tempo in care se devaloriza moneda. Și după acești doi ani in loc să constate că și-a dublat capitalul, face trista constatare că, dacă și-ar transforma tot ceeace are in dolari, rămâne doar cu 4000.- de dolari. Câștigul, foarte discutabi iar munca depusă, aproape gratuită. De aceea iți spuneam: nu-ți face iluzii. - Bolivia? O țară tânără, nedesvoltată din toate punctele de vedere, dar cu bogății extraordinare, ce nu sunt incă exploatate. O țară in care, dacă poți veni cu un mare capital, iți sunt deschise toate posibilitățile. Fără siguranța că vei putea incepe ceva independent, plecarea in Bolivia devine o aventură. Până și emigranții sosiți mai recent și-au luat drumul spre alte meleaguri, unde posibilitățile nu sunt atât de reduse. In momentul insă, in care ai reușit să-ți găsești un drum, dacă ești deajuns de tare fizicește ca să reziști climei, mai exact altitudinei in care se află această regiune, viața in Bolivia poate deveni cu timpul destul de agreabilă. Viața de metropolă insă n'o vei găsi aici. Ea se scurge in picuri lenți, puțin beletristică și puțin teatrală.

Dar pentru data aceasta, deajuns! Rândul viitor iți voiu scrie despre cealaltă latură, apitorescului. - Cu bine, al tău

G.D.Valentin

PROVERBE ȘI ZICALE

Economia s'o iubești și pururea s'o păzești, ca in lipsă niciodată și nicicum să te găsești.

Desfătările il fac pe om vulgar. - Spune cu cine te insoțești, ca să-ți spun cine ești. - Oile grămadă merg, iar caprele s'aleg. - Cine sapă groapa altuia, singur va cădea in ea. - Prietenul adevărat la necaz se arată. - Vorba lungă sărăcia omului.

xx xxx ++++ xxx xx

000 = VIAȚA ROMANEASCA IN BRAZILIA = 000

- Cu prilejul sf. sărbători ale Paștelor, s'au oficiat de de S.Sa Păr. Stefan Benția, la Capela Română Unită din São Paulo, următoarele slujbe religioase: Joi, 17 Aprilie, orele 19,30-Cele 12 Evanghelii; Vineri, 18 Apr., orele 19,30-Prohodul D.N.Isus Christos; Duminică, 20 Apr., orele 10-Slujba Invierii și sf.Liturghie. - La toate slujbele divine, credincioșii din localitate și jur, au participat in număr mare. După slujba fsf. Invieri, intreg publicul prezent, având in mijloc pe S.Sa.Păr.Benția, a eșit in fața intrării Capelei, unde s'au făcut mai multe fotografii - cari se vor distribui apoi printre Românii credincioși din S.Paulo, ca o amintire a Paștelor 1952.
- In seara Duminicii Paștelor, Misiunea Unită Română din São Paulo a organizat o cină comună, acompaniată de un frumos program artistic-cultural. Festivitatea a avut loc in sala cea mare a restaurantului C.O.Y. din Ypiranga (actualmente sub conducerea compatriotului D.Toceanu). Au rostit cu acest prilej cuvinte ocazionale: S.Sa Păr.Petru Balint și S.Sa Păr.Stefan Benția. S'au executat cu mult succes artistic, de către două doamne braziliene (voce și pian) cântecele "Frumoasa mea cu ochii verzi" și "Nu ne-am iubit" de Nello Manzatti, precum și cântece braziliene. După cină a urmat dans. Au participat la această serbare peste 80 de persoane. -
- Societatea Culturală "Romania" din São Paulo va sărbători și in acest an Ziua de 10 Mai, care coincide cu implinirea a 3 ani dela inființarea ei, in vadrul unei reuniuni festive, ce va avea loc in sala Conv. São Francisco din Rua Riachuelo. Dl. Președinte A.Hila a invitat cu acest prilej pe Dl.Prof.I.G.Dimitriu, din Rio de Janeiro, pentru a ține o conferință. La alcătuirea programului artistic vor mai da concursul D-na Mariana Popescu (dela Teatrul Național din București) și Dl.Italo Izzo, reputatul pianist brazilian. -
- Maestrul George Boulanger a dat mai multe concerte in diferite orașe ale Braziliei, repurtând pretutindeni strălucite succese artistice. In special cântecele românești, măiestru redate de arcușul fermecat al marelui viorist, au cucerit in intregime inima publicului brazilian. In ultimul timp, maestrul Boulanger cântă la postul de radio-emisiune Tupi, din S.Paulo, unde, socotind după aplausele publicului prezent in sala de emisiune, cel mai mare succes il are "Fantasia Rumena", o compoziție proprie a maestrului.
- Elegantul restaurant "Marabà" din Avenida Ypiranga e plin in fiecare seară de publicul paulistan, dornic de-al auzi pe maestrul țimbalist C.Vlădescu, care, acompaniat de o splendidă orchestră, execută un bogat repertoriu, la loc de frunte fiind frumoasele noastre romanțe, doine, hore și invârtite. -
- Cu prilejul implinirii unui an de apariție, revista "Inșir'te Mărgărite" din Rio de Janeiro, in numărul său pe Ianuarie-Martie 1952 (an II.No.5) aduce, pe nu mai puțin de 108 pagini, un bogat și variat material, mulțumită contribuției celor mai de seamă scriitori și poeți români din exil. "Inșir'te Mărgărite" ocupă astăzi fără discuție, un loc de crestet intre publicațiile literare ale diasporei românești, și aceasta, datorită valoroșilor și neobosiților săi redactori: d-nii I.G.Dimitriu, Stefan Baciu și Faust Brădescu. -

D i v e r s e

- In vederea festivităților de aniversare a 400 ani dela inteme-
erea orașului São Paulo,cari vor avea loc la 25 Ianuarie 1944,
Primăria Municipiului a ordonat inceperea unei serii intregi de
lucrări edilitare, de mare anvergură. Pentru lărgirea anumitor
străzi,s'a inceput deja cu dărâmarea clădirilor,in majoritate
case mai vechi,cari stau in calea acestui proect de infrumuseța-
re a orașului. Printre altele, se va construi și un impozant
stadion,care va intrece in proporții pe cel din Rio. Se vor ame-
naja deasemeni mai multe parcuri,cu piscine,terenuri de sport,
pavilioane etc.

- Populația din S.Paulo,care asista la un program liber de ra-
dio pentru amatori, a huiduit și atacat pe două tinere "artis-
te",care,după ce au executat la pian Marseillesa,au strigat in
microfon,că acest imn l'au cântat special in cinstea partidului
comunist brazilian. A trebuit să intervină poliția. Cele două
fete,au părăsit in fugă postul de emisiune,reușind să se facă
nevăzute. Siguranta a luat cazul in cercetare.

- Următorii comuniști: Bergman,Goppert și Passos au fost prinși
și trimiși in judecată pentru faptul de a fi participat la pre-
parative pentru instaurarea cu forța a unei republici populare
braziliene. Primul dintre ei mai este acuzat și de dezertare și
jaf. - N.

Ce se petrece dincolo de "cortina de fer"

- In ROMANIA au fost arestați 3000 de muncitori din zona petro-
liferă, pentru sabotaj,și trimiși la Canalul Dunărea-Marea Nea-
gră. Toată lumea știe ce insemnează munca la acest canal:moarte
sigură. Pe de altă parte,pentru a stimula pe muncitori,conduce-
rea comunistă a găsit că nu ar fi rău să introducă un sistem de
decorații și diplome, pe baza cărora,muncitorii vrednici vor pu-
tea merge gratuit la teatru,cinema etc. Nu știm care muncitor va
mai avea chef de teatru după munca istovitoare de peste zi, -
muncă ce in condițiile stiute,depășește puterile unui om normal.

- Un refugiat din Letonia - prin declarațiile făcute diferite-
lor ziare din Europa - descrie felul cum a fost lichidată de că-
tre Ruși,toată resistența din Țările Baltice. Faptul că puterile
occidentale n'au ajutat cu nimic această resistență,a turnat a-
tâta desnădejde in sufletele luptătorilor,incât,până la sfârșit,
nemai având muniție și pentru a nu cădea vii in mâinile Rușilor,
mulți din ei s'au sinucis. Oare Apusul,care odinioară a dus,du-
cum insuși ii plăcea să declare: lupta sfântă de eliberare impo-
triva cutropitorului german, nu crede că ar fi cazul să elibere-
ze și pe cei ce stau acum sub cutropirea bolșevică? România,Po-
lonia,Ungaria,Cehoslovacia,Bulgaria și Țările Baltice ca și Ger-
mania și Austria de est, care nu ar merita și ele un astfel de
războiu sfânt..? - I.R.J.

Din Toronto-Canada

- Pe ziua de 3 Februarie a.c. a avut loc Adun.Generală a Asoci-
ației Culturale Române,Toronto-Canada. Cu această ocazie Asocia-
ția Patriotică anti-comunistă "Mihai Viteazu" reprezentată prin
dl.Col.Silviu Benga,președinte, Ilarion Mintici,vice-președinte,
H.M.Hojbotă,secretar, Leon Cap i,casier, dna Margareta-Iași,Se-
bastian Manea,membri și G.Braband,cenzor, - a hotărît contopirea
susnumitei Asociații in Asociația Culturală Română,Toronto-Cana-
da. In noul comitet pe anul 1952 al Asoc.Culturale Toronto au

fost aleși următorii: Președinte:Richard E.Codrescu.Vicepreședin-
te:Silviu Benga,Secretar:Constantin Anghel, Casier:Tony Lupinsky,
Membri: D-tru Andronache, H.Matei Hojbotă, Cenzori:Ilarion Minti-
ci, Sebastian Hanea. - Buletinul "Tribuna Română" este organul e-
ste organul Asociației susnumite,având de prezent următoarea a-
dresă: 681, Dufferin St.,Toronto,Ontario,Canada. -

Ultima oră - Aflăm in ultimul moment că in avionul de pasageri
"President",prăbușit pe insula Bananal,s'ar fi aflat și doi Ro-
mâni: o doamnă din U.S.A. și un domn din São Paulo. In clipa in
care apărem, ne lipsesc alte amănunte. -

S'a primit la redacție: "Inșir'te Mărgărite" an 2,No.5; "Vers"an
2,No.1. - Una din cele mai bune reviste literare din exil.Apare
in Albany-U.S.A.,director și redactor fiind dl.N.Novacovschi,un
talentat poet al diasporei românești. In ultimul nr.al revistei
semnează printre alții: Claudiu Isopescu, Vasile Posteucă,Aurel
D.Bugariu, Stefăniță Nicoară,I.G.Dimitriu,Faust Brădescu.Deși
scoasă la multiplicator, "Vers" se prezintă intr'o formă irepro-
șabilă,adoptând recent o copertă nouă,alcătuită cu mult bun gust.
- Biblioteca Verde,No.5-Const.Papanace:Destinul unei Generații -
edit."Armatolii"-Roma 1952.

+ + + CALENDAR BRAZILIAN + + +

M a r t i e , 1-1870: Bătălia dela Cerro Corá;moartea dictatoru-
lui paraguayan Solano Lopes (războ.cu Paraguay) - 1923: Moartea
marelui bărbat de Stat Ruy Barbosa. 3-1832: Insurecția din Rio de
Janeiro,sub conducerea maiorului Miguel de Frias. 4-1814: Naște-
rea inventatorului P.Francisco João de Azevedo. 7-1609: Inființa-
rea primei Curți de Judecată in Brazilia. 9-1500: Pedro Alvares
Cabral,descoperitorul Braziliei,pornește pe mare,in fruntea flo-
tilei sale,din Lisabona. 10-1826: Don Pedro IV.este proclamat
Rege al Braziliei. 11-1635: Infrângerea Olandezilor la Pernambu-
co. 19-1534: Păr.José de Anchieta, denumit "Apostolul Braziliei"
se naște in Teneriffa. 22-1833: Insurecția din Minas Geraes im-
potriva președ.Vasconcellos. 26-1876: Principesa de Coroană,Dona
Izabel,preia pentru a 2-a oară regența. 27-1549: Tomé de Souza,
primul Guvernator al Braziliei. A p r i l i e , 2-1776: Juceri-
rea orasului Rio Grande de către Gen.Johann H.Boem (luptele im-
potriva Spaniolilor). 3-1832: Revoluția militară,cond.de Frius
și Vasconcellos este inăbușită. 4-1819: Nașterea,in Rio de Janei-
ro a prințesei Dona Maria da Gloria (mai târziu regină a Portuga-
liei). 6-1838: Marele bărbat de Stat José Bonifacio de Andrade,
"Patriarhul Independenței",moare in São Domingos(Niteroi).7-1831:
Renunțarea la tron a Impăratului Don Pedro I. 17-1823: Prima in-
trunire a Adunării Constituante.19-1883: Nașterea lui Dr.Getulio
Dornelles Vargas,in São Borja,actualul Președ.al Braziliei. 22-
1500: Descoperirea Braziliei de către Pedro Alvares Cabral. 26-
1500: celebrarea primei slujbe divine in Brazilia,pe insula San-
ta Cruz. 27-1927: Moartea președ.Statului S.Paulo,Dr.Carlos de
Campos. 30-1856: Inființarea Coloniei São Lorenzo. -
(N.b. - Din lipsă de spațiu,datele cronologice pe luna Mai,le vom
publica in numărul viitor). - -

A apărut in tr'o broșură, in São Paulo, "As primeiras noticias
sobre a vida literaria na Romenia" de Claudiu Isopescu,tradusă
fiind din franțuzește de dl.Prof.Nicolau Isaac Salum,un mare pri-
eten al Românilor. -

In treacăt...
subliniem - pentru unii din cititorii noştri: "Căminul" nu a avut şi nu are pretenţia de a fi o revistă...literară. Şi nici pe aceea de a fi numaidecât citit şi plăcut de toată lumea românească din pribegie. Am arătat când am pornit la drum,ce anume ne-a determinat să apărem, aşa cum apărem. In ce ne priveşte,suntem pe deplin răsplătiţi când aflăm că aceia,cărora am inţeles să le inchinăm in mod special paginile noastre, le citesc cu drag.Am avut o explicabilă satisfacţie,desprinzând din scrisoarea trimisă de un umil cititor,confirmarea că n'am greşit când am incercat să umplem un gol sesizat in publicistica noastră din exil. Incercare modestă,ce e drept,dar animată de cele mai curate gânduri. Iată ce ne scrie,printre altele,acest cititor:
"..aşa că acum mai are şi soţia mea ce să cetească in limba noastră.Bine ar fi dacă aţi scoate mai des revista....Căci dintre românii de aici nu cetesc toţi,chiar f.puţini,gazete româneşti, căci nici nu inţeleg tot ce se scrie in aceste gazete cari ne vin din alte ţări....şi nici nu vă luaţi la ceartă cu nimen...şi nu vorbiţi pe nim de rău.." Iar intr'o altă scrisoare,un harnic meseriaş român din Uruguay,recunoaşte fără inconjur că,apucându-se să citească din foile ce i-s'au trimis de dl.X.Y.din S.Paulo,s'a impotmolit in "Imutabilitatea formelor",in "Democraţie şi feminism", iar din "Intelectualul şi timpurile noi" n'a inţeles nimic.-"De aceea m'am bucurat când am primit "Căminul"!..etc. - Preferăm deci, chiar cu riscul de a fi consideraţi de unii drept o publicaţie minoră, să ne facem datoria pe tărâmul ingrat pe care ni-l'am ales. Căci ne place să credem,că şi pe acest făgaş,nu implinim decât o datorie românească. - "C".

"CAMINUL" H U M O R I S T I C

- Mi-aţi putea spune ce dată avem astăzi?
- N'ai decât să te uiţi la jurnalul care-l ţii in mână ca s'o afli.
- Greşiţi, - jurnalul acesta e de eri!

- Ai fost să te vadă medicul? - Am fost. - Şi a ghicit ce ai..?
- Aproape...Mi-a cerut 50 cruzeiros de consultaţie, - iar eu avem doar 30 in buzunar!

Medicul: V'au făcut bine lipitorile ce vi-le-am prescris? Vă simţiţi mai uşurat acum? Pacientul: Nu ştiu,- ceeace vă pot spune e că au avut un gust grozav de scârbos...

Intre parveniţi: Ei,coane Costică, ţi-a plăcut Veneţia? -
O adevărată porcărie,soro! Mereu e inundată.
Intre pungaşi: - Vrei să fi tu mâna mea dreaptă? - Nu pot.Sunt stângaciu!

- Am descoperit un procedeu pentru a transforma plumbul in aur!
- Nu mai spune! Atunci in curând vei ajunge milionar.
- Da, dar din păcate n'am cu ce cumpăra plumbul...

++++++++

"Căminul" apare in São Paulo-Brazilia. Adresa: Nic.Iancu-Păltinişanu, Rua José Antonio Coelho no.629. -

+++